

**TALUK SAMAJAM H.S.S
PUNALUR**

**ഭരമുഖ
24**

Venat Maagha

**LITTLE KITES MAGAZINE
2023-24**

നിക്കോൾ ക്ക് അത്ര
വലിപ്പമായി
അനുകൂലിച്ചുകൊടു
നിക്കോൾ ക്ക്
വലിപ്പമാക്കിയ
കോലിയ ചിന്തിക്കുന്നു.
അനുകൂലമാണ്.

20
മുക്തി. പി. രാജ്.

എം. ഇന്ദു
(ഹെൽത്ത് സീടസ്)

താലൂക്ക് സമാജം
ഹയർസെക്കന്ററി സ്കൂൾ
പുനലൂർ
ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സിന്റെ
ആഭിമുഖ്യത്തിൽ
കുട്ടികളുടെയും
മുതിർന്നവരുടെയും
സർഗാത്മകരചനകൾ
ഉൾക്കൊള്ളിച്ച്

വേലമഴ

എന്ന ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ
പുറത്തിറക്കുന്നു എന്നത്
ആഘോഷകരമാണ്.

ഈ ഉദ്യമത്തിന്
ആശംസകൾ

ആമുഖം

വിവര- വിനിമയ സാങ്കേതിക വിദ്യയിൽ നാം മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ കുട്ടികളും ഈ വിദ്യ സ്വായത്തമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിന്റെ ഭാഗമായി പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ് വിവിര- വിനിമയ സാങ്കേതിക വിദ്യയിൽ താൽപര്യമുള്ള കുട്ടികളെ കണ്ടെത്തി Animation, Programing, Malayalam Computing, മൊബൈൽ ആപ്പ് നിർമ്മാണം, Robotics തുടങ്ങിയ നിരവധി മേഖലകളിൽ കുട്ടികൾക്ക് പരിശീലനം നൽകി വരുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സമയബന്ധിതമായി പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി A ഗ്രേഡ് ലഭിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് Grace Mark നൽകിവരുന്നു.

മലയാളം കമ്പ്യൂട്ടിംഗിൽ പ്രാവീണ്യം തെളിയിക്കുന്നതിനായി കുട്ടികൾ അവരുടെ സൃഷ്ടികൾ ടൈപ്പ് ചെയ്ത് അയയ്ക്കുകയും അത് ക്രോഡീകരിച്ച് ഒരു ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ തയ്യാറാക്കിയത് "വേനൽമഴ" എന്ന ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ ആണ് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽ കുട്ടികളുടെ സൃഷ്ടികൾ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഇതുമായി സഹകരിച്ച എല്ലാവർക്കും സ്നേഹപൂർണ്ണമായ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

മാഗസിൻ സമിതി

വള്ളത്തോൾ നാരായണ മേനോൻ (1878-1958)

തിരുരിനടുത്തുള്ള മംഗലം അംശം വള്ളത്തോൾ കുടുംബത്തിൽ ജനനം. ആധുനിക കവിത്രയത്തിൽപ്പെടുന്നു. പത്രാധിപർ, കലാപരിപോഷകൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രശസ്തൻ. കേരള കലാമണ്ഡലം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് നേതൃത്വം വഹിച്ച സാഹിത്യമഞ്ജരി (11 ഭാഗം). ബന്ധനസ്ഥനായ അനിരുദ്ധൻ, മഗ്ദലനമറിയം, കൊച്ചുസീത, ശിഷ്യനും മകനും, ചിത്രയോഗം (മഹാകാവ്യം), വാല്മീകിരാമായണം (പരിഭാഷ) തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രധാന കൃതികൾ. പദ്മഭൂഷൺ, കവിതീലകൻ, കവിസാർവഭൺ തുടങ്ങിയ പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിച്ചു.

YADAV KRISHNA M.S.
VIII D

അ... അമ്മ

അമ്മയെന്നൊരു മൊഴിഞ്ഞു
ആദ്യം അരിയിൽ കുറിച്ചു
ഇമ്പത്തിൽ 'അ' 'ആം' മൊഴിഞ്ഞു
ഈണത്തിൽ 'ക' 'ഖ' പഠിച്ചു
ഉമ്മ തന്നമ്മയും ചൊല്ലി
ഉന്നം കൂടാതെ വളരാൻ
ഋതുക്കളൊളിയിട്ടു പോയി
ഋതുദേവനെ തഴുകി
എന്നോമൽ കാന്തി വളരാൻ
ഏറെയും പ്രാർത്ഥന ചെയ്തു
ഐരാവതത്തെ കാട്ടി
ഒപ്പം നന്ദിനി പശുവിനെ കൂട്ടി
ഓരോ കഥകളും ചൊല്ലി
ഓവ്വനിയൊക്കെയും കാട്ടി
അംബുജമാണെൻറെ അമ്മ
ആരാലും സ്നേഹിക്കുമമ്മ

ASWIN S
IX A

കടകഥകൾ

1. അടിമുളളി, നടു കാട്, തല പൂവ് ?
പൈനാപ്പിൾ
2. ആയിരം പോലീസുകാർക്ക് ഒരു ബെൽറ്റ്?
ചുല്ല്
3. ആയിരം പറ അവളിൽ ഒരു നുളളി
കൊട്ടത്തേങ്ങ?
ചന്ദ്രകല
4. ആയിരം കിളികൾക്ക് ഒറ്റക്കൊക്ക്?
വാഴക്കുല
5. ആനയിലുണ്ട് ചേനയിലില്ല, ഇമയിലുണ്ട്
ഇഷ്ടത്തിലില്ല രണ്ട് അക്ഷരമുളള ഞാനാര്?
ആമ
6. അമ്മയെകുത്തി മകൻ മരിച്ചു?
തീപ്പെട്ടി
7. ഉണ്ടാകുന്നവൻ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല, ഉപ
യോഗിക്കുന്നവൻ അറിയുന്നില്ല?
ശവപ്പെട്ടി
8. എന്നെ തൊട്ടുകൂട്ടും, പക്ഷെ നന്ദിക്ക്
എടുക്കില്ല?
കാൽക്കുലേറ്റർ

ASWIN S
IX A

നഷ്ടപ്പെട്ട ക്ഷേത്രത്തിനായുള്ള അന്വേഷണം

നിഗൂഢതകളും പ്രാചീന രഹസ്യങ്ങളും പൊതിഞ്ഞ, ഇടതൂർന്ന, മെരുക്കപ്പെടാത്ത കാടിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്ത്, ഐതിഹാസികമായ നഷ്ടപ്പെട്ട ക്ഷേത്രം മറഞ്ഞിരുന്നു. പലരും അതിന്റെ നിധികൾ അന്വേഷിച്ചു, പക്ഷേ ആരും കഥ പറയാൻ മടങ്ങിവന്നില്ല. എന്നിട്ടും, അപകടത്തിന്റെ മന്ദഹാസങ്ങൾക്കും മഹത്വത്തിന്റെ മന്ത്രികലുകൾക്കുമിടയിൽ, രാജ് എന്ന ധീരനായ ഒരു യുവപര്യവേഷകൻ തളരാതെ നിന്നു. വിജ്ഞാനത്തിനും സാഹസികതയ്ക്കും വേണ്ടിയുള്ള അടങ്ങാത്ത ദാഹത്താൽ രാജ് തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഭൂപടങ്ങൾ കാണാനും പുരാതന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കാനും ചെലവഴിച്ചു. കൈയിൽ വിശ്വസനീയമായ ഒരു കോമ്പസും നിശ്ചിതദർശനം നിറഞ്ഞ ഹൃദയവുമായി, തലമുറകളിലൂടെ കൈമാറിവന്ന നഷ്ടപ്പെട്ട ക്ഷേത്രത്തിന്റെ കഥകളാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന കാടിന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് ഒരു അപകടകരമായ യാത്ര ആരംഭിച്ചു. രാജ് കാടിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ, എണ്ണമറ്റ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നേരിടുകയും സങ്കല്പിക്കാനാവാത്ത വെല്ലുവിളികൾ നേരിടുകയും ചെയ്തു. വഞ്ചനാപരമായ മലയിടുക്കുകൾ മുതൽ ശത്രുക്കളായ വന്യജീവികൾ വരെ, ഓരോ ചുവടും അവനെ അവിഷ്കരമായ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കും അതിനുള്ളിലെ നിഗൂഢതകളിലേക്കും അടുപ്പിച്ചു.

എന്നാൽ രാജ് തന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ തനിച്ചായിരുന്നില്ല. വഴിയിൽ, മായ എന്ന നിർഭയ ജംഗിൾ ഗൈഡിനോടൊപ്പം അദ്ദേഹം പാതകൾ മുറിച്ചു കടന്നു. വഞ്ചനാപരമായ ഭൂപ്രകൃതിയിൽ നാവിഗേറ്റ് ചെയ്യുന്നതിൽ ഭൂപ്രദേശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അമൂല്യമാണെന്ന് തെളിയിച്ചു. അവർ ഒരു മിച്ച് കാടിന്റെ ആപത്തുകളെ ധീരമായി നേരിട്ടു. കടന്നുപോകുന്ന ഓരോ പ്രതിബന്ധങ്ങളിലും അവരുടെ ബന്ധം ശക്തമായി. അവർ മുന്നോട്ട് പോകുമ്പോൾ, രാജും മായയും പുരാതന നാഗരികതകൾ അവശേഷിപ്പിച്ച സൂചനകൾ കണ്ടെത്തി. അവരെ അവരുടെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ അടുപ്പിച്ചു. അവർ നിഗൂഢ ചിഹ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി, സങ്കീർണ്ണമായ പസിലുകൾ പരിഹരിച്ചു. മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വഴികളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു. പ്രതീകാത്മക സാഹചര്യങ്ങളിലും അവരുടെ ദൃഢനിശ്ചയം അചഞ്ചലമായി. പ്രവേശന കവാടത്തിന് മുന്നിൽ നിന്നു. അതിന്റെ കാലാവസ്ഥാ ശിലാലിപികൾ മറന്നുപോയ ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ കഥകൾ മന്ത്രിച്ചു. ശ്വാസമടക്കിപ്പിടിച്ച് അവർ അകത്തേക്ക് കയറി. ക്ഷേത്രത്തിലെ വിശുദ്ധമായ ഹാളുകൾക്കുള്ളിൽ അവരുടെ വന്യമായ സ്വപ്നങ്ങൾക്കപ്പുറമുള്ള നിധികൾ അവർ കണ്ടെത്തി. പുരാതന പുരാവസ്തുക്കൾ, അമൂല്യമായ അവശിഷ്ടങ്ങൾ, നൂറ്റാണ്ടുകളായി കുഴിച്ചിട്ട രഹസ്യങ്ങൾ. എന്നാൽ സമ്പത്തുകൾക്കിടയിൽ, അവൾ

തലങ്ങളുടെ യാത്രയുടെ യഥാർത്ഥ സാരാംശവും അനാവരണം ചെയ്ത ചില നിധികൾ പൂഴ്ത്തിവയ്ക്കാനുള്ളതല്ല, മറിച്ച് ലോകവുമായി പങ്കിടാനുള്ള അറിവാണ്. അവരുടെ സാഹസികതയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച ജ്ഞാനത്തോടെ, രാജും മായയും കാട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്നു. അവരുടെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞു. അവരുടെ മനസ്സ് പ്രബുദ്ധമായി. ഭൗതിക സമ്പത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവർ വെറുംകൈയോടെ മടങ്ങിയെങ്കിലും അതിലും വലിയ ഒരു നിധി അവർ കൂടെ കൊണ്ടുപോയി. ഏറ്റവും വലിയ സാഹസങ്ങൾ സമ്പത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നവയല്ല, മറിച്ച് സ്വയം കണ്ടെത്തലിലേക്കും സാഹ്യത്തിലേക്കും ആവേശത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നവയാണെന്ന അറിവ്. അജ്ഞാതൻ തങ്ങളുടെ മുന്നിൽ പരന്നുകിടക്കുന്ന കാടിന്റെ വിശാലമായ വിസ്തൃതിയിലേക്ക് അവർ നോക്കിയപ്പോൾ, നഷ്ടപ്പെട്ട ക്ഷേത്രത്തിനായുള്ള അവരുടെ അന്വേഷണം അനന്തമായ സാഹസികതയും കണ്ടെത്തലും നിറഞ്ഞ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കം മാത്രമാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി.

ലോക പ്രകൃതിസൗരക്ഷണ ദിനം

NAVEEN A
IX A

ജൂലൈ
28

'നമ്മുടെ ഭാവിസൗരക്ഷിക്ക് നമ്മുടെ നമ്മുടെ പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കൂ'

കവിത സ്നേഹവും അമ്മയ്ക്ക്

അകലെ കിനാവിന്റെ ഉമ്മറത്തെന്നമ്മ അരികെ വാ എന്നോതി മാടിവിളിക്കവേ അതു കോട്ടോരടിയും ചലിക്കുവാൻ കഴിയാതെ അതിരുകൾക്കിപ്പുറം ഞാനും തളർന്നുപോയ് തിരികെട്ടുപോയാ വിളക്കിന്റെ മുൻപിൽ ഞാൻ തിരയുന്നു ജീവിതസൗഖ്യങ്ങളിടകടെ ഉരുകുന്നു മരുവിന്റെ നെഞ്ചിലെ അഗ്നിയിൽ ഉള്ളിലെ കനവുമെന്നായുരാഭോഗ്യവും മാറുന്ന കാലത്തിലേറും പരിഷ്കൃതിപേറുന്ന നീറുന്ന പാവം പ്രവാസികൾ പേറുന്ന നീറുന്ന പാവം പ്രവാസികൾ കോറിയ ചിത്രങ്ങളോർത്ത് ഞാൻ നിൽക്കവെ ചാറിയ മിഴിനീരിലർഥമാരെയുവാൻ ഒരു നാളിൽ ഒരു വേള ഞാനുമെന്നമ്മയും ഒരുമിച്ചു നിൽക്കുന്ന ചിത്രവുണ്ടുള്ളിലായ് ഒരുമിച്ചു നിൽക്കുന്ന ചിത്രമുണ്ടുള്ളിലായ് അതിൽ നിന്നിറങ്ങി വന്നെന്നമ്മപൊന്നമ്മ അലിവാർന്ന മൊഴികളാൽ കെട്ടിപ്പിടിക്കവേ അലിവാർന്ന മൊഴികളാൽ കെട്ടിപ്പിടിക്കവേ അറിയാതെ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞുപോയ്-

മരുവിയിൽ അലയുന്ന കാറ്റിനോടകഥ പറയവേ അലയുന്ന കാറ്റിനോടകഥ പറയവേ ഒരുദിനം സകല സൗഭാഗ്യങ്ങളും പേറി ഒറ്റമകൻ വരുമെന്നു നിനച്ചമ്മ ഒറ്റമകൻ വരുമെന്നു നിനച്ചമ്മ കാത്തുകാത്തൊടുവിൽ മരിച്ചുപോയ് ഒരു നോക്കു കാണുവാൻ കഴിയാത്തനോവും മുറിവുമായ് കാണുവാൻ കഴിയാത്ത നോവും മുറിവുമായ് അകലെ കിനാവിന്റെ ഉമ്മറത്തെന്നമ്മ അരികെ വാ എന്നോതി മാടി വിളിക്കവേ അതുകേട്ടോരടിയും ചലിക്കുവാൻ കഴിയാതെ അതിരുകൾക്കിപ്പുറം ഞാനും തളർന്നുപോയ് അതിരികൾക്കിപ്പുറം ഞാനും തളർന്നുപോയ് ടി.കെ.എലി

NAVEEN A.
IX A

Idioms

Idioms

English idioms with malayalam meanings

- Apple of discord - തർക്കത്തിനുള്ള കാരണം
- A blessing in disguise - ഉൾവശി ശാപം ഉപകാരം
- A bolt from the blue - ഓർക്കാപ്പറ്റാത്ത ആഘാതം
- A chicken hearted person - ഭീരു
- A gordain knot - വിഷമപ്രശ്നം
- A man in a thousand - വിശിഷ്ട വ്യക്തി
- A wild goose chase - വിഫലശ്രമം
- All in all - പ്രധാനി
- All walks of life - എല്ലാ വിഭാഗത്തിൽ നിന്നുള്ളവരും
- Bag and baggie - എല്ലാം
- Beat about the bush - വളച്ചുചുറ്റി പറയുക

NAVEEN A.
IX A

മിടുക്കൻ മിടു

ഒരു ദിവസം മിടു എന്ന മൂയൽ ഒരു മരച്ചുവട്ടിൽ കിടന്ന് ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് എന്തോ ഒരു സാധനം ദേഹത്തു തട്ടി!

മിടു ഞെട്ടി ഉണർന്നു. അതാ ഒരു കല്ലി 'ഇതെവിടെ നിന്നാ? മിടു ചുറ്റും നോക്കി. അപ്പോഴോ? ഒരു കരടിക്കുട്ടൻ നിന്നു ചിരിക്കുന്നു! അവനാണ് കല്ലെറിഞ്ഞത്!

മിടു ഒന്നും മിണ്ടാതെ നടന്നു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതാ ഒരു കരച്ചിൽ! അയ്യോ...! കരച്ചിൽ കേട്ട സ്ഥലത്തേക്ക് മിടു ഓടിച്ചെന്നു. അവിടെ അതാ തേനീച്ചകളുടെ കുത്ത് കൊണ്ട് വീർത്ത മുഖവുമായി ഇരിക്കുകയാണ് കരടിക്കുട്ടൻ! മിടുവിന് പാവം തോന്നി. 'നീ വിഷമിക്കണ്ട എനിക്കറിയാം. മിടു ഓടിച്ചോയി ഒരു പച്ചിലമരുന്നുമായി വന്നു. എന്നിട്ട് മുഖത്തു പുരട്ടി. അതോടെ കരടി കുട്ടൻറെ വേദന മാറി. മിടു പറഞ്ഞു: 'എല്ലാവരെയും വെറുതെ ഉപദ്രവിച്ച് നടന്ന നിന്നെ തേനീച്ചകളെയും ഉപദ്രവിച്ചു ഇനിയെങ്കിലും വികൃതി മതിയാക്കൂ' കരടി കുട്ടൻ സമ്മതിച്ചു.

ASWIN S.

വില്ലോയുടെ ഇത്താനം

ഉയർന്ന പർവതങ്ങളുടെ താഴ്വരയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമത്തിൽ വില്ലോ ബ്രൂക്ക് എലിമെന്ററി എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വിചിത്രമായ സ്കൂൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. വിനീതമായ രൂപം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അസാധാരണമായ സാഹസികതകൾക്കും അഗാധമായ പാഠങ്ങൾക്കുമുള്ള സാധ്യതകൾ അതിന്റെ ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കഥ ആരംഭിക്കുന്നത് ആഴമേറിയ സമുദ്രങ്ങളോട് മത്സരിക്കുന്ന അറിവിനായുള്ള ദാഹമുള്ള കാതുകുട്ടികളുടെ ലില്ലി എന്ന പെൺകുട്ടിയിൽ നിന്നാണ്. ചെറുപ്പം മുതലേ, സ്കൂൾ മുറുത്ത് കാവൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു ഗാംഭീര്യമുള്ള വില്ലോ മരത്തിന്റെ ശിഖരങ്ങൾക്കടിയിൽ അവൾ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തി. ഒരു നല്ല ശരത്കാല ദിനത്തിൽ, ഇലകൾ കാറ്റിൽ നൃത്തം ചെയ്യുകയും വീണുകിടക്കുന്ന ഇലകളുടെ ഗന്ധം വായുവിൽ നിറയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ വില്ലോ മരത്തിന്റെ വേരുകൾക്കിടയിൽ ഒളിപ്പിച്ച ഒരു പഴയ കാലാവസ്ഥയുള്ള പുസ്തകത്തിലേക്ക് ലില്ലി ഇടറിവീണു. അതിന്റെ പേജുകൾ കാലപ്പഴക്കത്താൽ മഞ്ഞനിറത്തിലായിരുന്നു. കൂടാതെ അതിന്റെ പുറംചട്ട വളരെ ദൂതകാലത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന സങ്കീർണ്ണമായ ഡിസൈനുകളാൽ അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. നിഗൂഢമായ ടോമിൽ ആകൃഷ്ടയായി ലില്ലി ആകാംക്ഷയോടെ അതിന്റെ പേജുകളിലൂടെ

മറിച്ചും അവളുടെ വിരലുകൾ ഒരു പുരാതന പസിൽ അനാവരണം ചെയ്യുന്നതുപോലെ മങ്ങിയ വാക്കുകൾ കണ്ടെത്തി. അവൾക്കറിയില്ലായിരുന്നു, ചുറ്റുമുള്ള ലോകത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ തുറക്കുന്നതിനുള്ള താക്കോൽ ഈ പുസ്തകത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ലില്ലി പുസ്തകത്തിന്റെ താളുകളിലേക്ക് ആഴത്തിൽ ഇറങ്ങിച്ചെന്നപ്പോൾ ക്ലാസ് മുറിയുടെ പരിധിക്കപ്പുറത്തുള്ള അറിവിന്റെയും വിവേകത്തിന്റെയും ഒരു സമ്പത്ത് അവൾ കണ്ടെത്തി. പ്രകൃതിയിലെ അത്ഭുതങ്ങൾ മുതൽ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിഗൂഢതകൾ വരെ ഓരോ വാക്കും അവളുടെ മനസ്സിനെ ഇരുട്ടിൽ ഒരു വഴിവിളക്ക് പോലെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു..... സൗമ്യമായ ഇത്താനത്താൽ നയിക്കപ്പെട്ടു. വിശിഷ്ടമായ പുഷ്പത്തിന്റെ അതിലോലമായ ഇതളുകൾ മുതൽ നക്ഷത്ര നിബിഡമായ രാത്രി ആകാശത്തിന്റെ വിശാലമായ വിസ്തൃതി വരെ അവർ ഒരുമിച്ച് പ്രകൃതിയുടെ അത്ഭുതങ്ങൾ പര്യവേഷണം ചെയ്തു. വഴിയിൽ, ലില്ലി വൈവിധ്യമാർന്ന കഥാപാത്രങ്ങളെ കണ്ടുമുട്ടി, ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടേതായ തനതായ കാഴ്ചപ്പാടുകളും പങ്കിടാനുള്ള വിവേകവുമുണ്ട്. സ്കൂളിലെ സമൃദ്ധമായ പുസ്തകങ്ങൾ പരിപാലിക്കുന്ന പ്രായമായ തോട്ടക്കാർ മുതൽ വില്ലോ മരത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ കൂടുകൂടിയ ബുദ്ധിമാനായ മുങ്ങവരെ. അവൾ ചുറ്റുമുള്ളവരിൽ നിന്ന്

അമൂല്യമായ പാഠങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു. ജന്തുക്കൾ മാറുകയും വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ലില്ലി അവളുടെ പ്രായത്തിനപ്പുറം ബുദ്ധിമാനായ ഒരു യുവതിയായി വളർന്നു. അവളുടെ ഹൃദയം അനുഭവത്തിലൂടെ മാത്രം നേടാവുന്ന അറിവും വിവേകവും കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു. ഒടുവിൽ അവൾ വില്ലോബ്രൂക്ക് എലിമെന്ററി വിട്ടുപോയെങ്കിലും വില്ലോ മരത്തിന്റെ ശിഖരങ്ങൾക്കടിയിൽ അവൾ പഠിച്ച പാഠങ്ങൾ എപ്പോഴും അവളോടൊപ്പം നിലനിൽക്കും. ജീവിതത്തിലൂടെയുള്ള അവളുടെ യാത്രയിൽ ഒരു വഴികാട്ടി. അവസാനം പാഠപുസ്തകങ്ങളോ പ്രഭാഷണങ്ങളോ അല്ല. ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ലില്ലിയുടെ ഗ്രാഹ്യത്തെ രൂപപ്പെടുത്തിയത് മൃദുവായ കാറ്റിൽ അതിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ മന്ത്രിക്കുന്ന വില്ലോയുടെ ശാന്തമായ ഇത്താനമാണ് അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിലേക്കും അത്ഭുതത്തിലേക്കും അവളുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അത്ഭുതം കണ്ടു.

MATHS PUZZLE

ഒരാൾക്ക് 4 ആൺ മക്കളുണ്ട്.ഓരോ ആൺമക്കൾക്കും ഓരോ സഹോദരിയും, എങ്കിൽ അയാളുടെ ആകെ മക്കളുടെ എണ്ണം എത്ര?

Ans:-5

കണക്കിലെ മിടുക്കൻ വേഗം ഉത്തരം പറഞ്ഞു

$$4+4=20$$

$$5+5=30$$

$$6+6=42$$

$$7+7=56$$

$$8+8=72$$

$$9+9=?$$

$$\text{Equation:-} 4*4+4=20$$

Ans:-90

ASWIN S.

SOORAJ
VIII D

AKARSH S.
VIII D

ARON
VIII D

SREEHARI A.S.
VIII A

ഉണർവിന്റെ പാതയിൽ

ഈ ജീവിതകഥ പറയുവാൻ
വെറുമൊരു പിടി
വാക്കുകൾ മാത്രം!
ഈ നഗര-നീലിമയാകെ
കോരിയെടുക്കുവാൻ
കുറിയൊരളുക്കുകൾ മാത്രം!
ഇതെന്തപൂർണതയെന്നറിയുമ്പോഴുമി സ്വസ്ഥത!
അകഥ പറയുവാൻ വാക്കുകൾ തേടി
അക്കടൽ നീലിമ കോരിപ്പകരാൻ ചെപ്പുകൾ തേടി
സർഗസപര്യയിൽ മുഴുകുമൊരസ്വസ്ഥതയിൽ
ഞാനെൻ സ്വസ്ഥത തേടുന്നു

(തോന്നിയാക്ഷരങ്ങൾ)

AROMAL S. PRASAD
VIII A

പുതുവർഷം

അമ്മ പറഞ്ഞതിനപ്പുറം മറ്റൊന്നുമില്ലാ-
തിരുന്നോഷോയ കാലം, മാവേലി നാടുവാ-
ണീടും കാലം പാടിപ്പുനുള്ളിപ്പോയ
പൊന്നോണകാലം, ദേവിതൻ കോവിലിൽ
കുഞ്ഞുടുപ്പിട്ട ഞാനോരോ പടിയെണ്ണി-
ക്കേറുന്നേരം, കൂപ്പുക കുഞ്ഞിക്കൈയെങ്കി-
ൽക്കരിവള കാപ്പാകുമെന്നമ്മ ചൊന്ന
കാലം, പുസ്തകസഞ്ചിയിൽക്കൊച്ചുനെ-
ല്ലിയയും പച്ചപ്പുളിയുമൊളിച്ച കാലം
ആരോടുമില്ലാ വഴക്കെന്നു പുഞ്ചിരിച്ചാരോ-
ടും കൂടി നടന്ന കാലം. ആരോടുമില്ലാ വഴക്കെ-
ന്നു പുഞ്ചിരിച്ചാരോടും കൂടി നടന്ന കാലം
അക്കാലം പൂക്കളും തീർത്തതോർക്കുന്നു
ഞാൻ നിശ്ചയമമ്മയോടൊത്തതുതന്നെ
മുറ്റത്തിന്നെശ്വര്യം ചാർത്തുമപ്പകളോ-
ടൊപ്പമെന്നമ്മയും തുമ്പപോലെ
ആകുലചിന്തകളായിരം കുന്തങ്ങളാഴത്തി-
ൽക്കോർക്കും ശിരസ്സുനീർത്തി തീരാപ്പകയും
തിളയ്ക്കുമി സ്നേഹവും തീയിട്ടെരിച്ച
മനസ്സുയർത്തി ആരോടും ചേരുവാനാകാതെ
വൈദ്യുത വീചിപോലാപത്തായ് മാറും കാലം
ജീവിതാനന്ദങ്ങൾ കാട്ടുതേന്മുടിയും കാടുകാണി-
ച്ചും രസിപ്പിച്ചാലും പോരെന്നു രക്തവും
മാംസവും മജ്ജയും നോവെടുത്തുച്ചത്തിലാർക്കും
കാലം

ABHINAV A
VIII D

അമ്മയെ ന താരാട്ട്

ഒരു സുന്ദരമായ ദേശത്ത് ഒരു കുഞ്ഞ് വീടുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു പാവം അച്ഛനും അമ്മയും അവരുടെ മകനുമായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്. അവരുടെ മകന്റെ പേര് ദാമ്യ എന്നായിരുന്നു. അങ്ങനെ ദാമ്യ ആ സുന്ദരമായ ദേശത്തിലെ മലകളിലും കാടുകളിലും ഓടിച്ചാടി കളിച്ചു നടന്നു വളർന്നു. അവൻ വളർന്ന് നല്ല പഠിപ്പും വിദ്യാഭ്യാസവുമുള്ള ഒരു സുന്ദരനായി തീർന്നു. ബാക്കി കുട്ടികളെക്കാൾ അവൻ സുന്ദരനും മിടുക്കനും ആയതിനാൽ ക്രമേണ അവൻ വലിയ അഹങ്കാരി ആയി മാറി. അവന്റെ അച്ഛനമ്മമാർ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടാണ് അവനെ വളർത്തിയിരുന്നത്. ഒരിക്കൽ അവൻ താൻ വളരെ ധീരനാണെന്ന് കാണിക്കാൻ കാട്ടിലേക്ക് പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. അവന്റെ അമ്മ അവനോട് പോകരുതെന്ന് എത്ര പറഞ്ഞിട്ടും അവൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. അമ്മയുടെ വേദനയേക്കാൾ അവൻ വലുത് മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്നിൽ ധീരനാവുക എന്നത് മാത്രമായിരുന്നു. കുറച്ചു നാളുകൾക്ക് ശേഷം കാട്ടിൽ വച്ച് അവനെ ഒരു പുലി മാന്തി. വേദനയും ഭയവും കൊണ്ട്

അവൻ അലറിക്കരഞ്ഞു. അവന്റെ കരച്ചിൽ കേൾക്കാനാരുമുണ്ടായില്ല. അന്നാദ്യമായി അവൻ തന്റെ മാതാപിതാക്കളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചു. തന്നെ അവർ എത്ര കഷ്ടപ്പെട്ടാണ് വളർത്തിയത് എന്ന് ഓർത്തപ്പോൾ അവർക്കു വേണ്ടി ജീവിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. വേദനയാൽ അവൻ തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ കണ്ടത് ഊണും ഉറക്കവുമില്ലാതെ അവൻ തിരിച്ചു വരുന്നതും നോക്കിയിരിക്കുന്ന അമ്മയെയാണ്. അവൻ ഓടിച്ചെന്ന് അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് വാവിട്ട് കരഞ്ഞു. അവന്റെ മുറിവിലെല്ലാം അമ്മ മരുന്ന് വെച്ചു. അവനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. തന്റെ സുഖത്തിലും ദുഃഖത്തിലും ഒരു പോലെ കൂടെ നിൽക്കാൻ അമ്മ കഴിഞ്ഞു മറ്റൊരാൾ ഉള്ളൂ എന്ന സത്യം അവനു മനസ്സിലായി.

ABHIMANYU S.

ഓർമ്മകളിലൂടെയും യാത്ര

ഒരു ചാരുകസേരമേലിരിക്കും ഒരാൾ
ദുഃഖിതനായി വ്രണിതനായിരിക്കുന്നു
തന്റെ കൂടെ തുണയായി താങ്ങായി ആരുണ്ട്?

ഓർമ്മകൾ ഓർമ്മകൾ മാത്രം
ജീവിതത്തിന്റെ കൊടുങ്കാറ്റ് അസ്ത
മിച്ചപ്പോൾ മഴവില്പ് വന്നത്
കണ്ടില്ലേ നീ?

അഴകിൽ ഉലഞ്ഞാടി നിന്ന പുവിനെ
പഠിച്ചെടുത്തപ്പോൾ
കൈനൊന്തതറിഞ്ഞില്ലേ നീ?

ഒരിക്കൽ ചവർപ്പെന്നു കരുതി കൂടി
ച്ചതെല്ലാം പിന്നെ മധുരമായ് മാറിയ
തറിഞ്ഞില്ലേ നീ?

നിശയുടെ ഇരുട്ടിൽ വെളിച്ചം കൊണ്ടുവരുന്ന
ചന്ദ്രനെ കണ്ടില്ലേ നീ?

ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചുകൊണ്ട്
തന്റെ അരികിൽ നിൽക്കുന്നതാൽ
ഓർമ്മകൾ ഓർമ്മകൾ മാത്രം
തന്റെ അന്ത്യശ്വാസത്തിൻ അടുത്ത്
ചേർന്ന് നിന്ന് സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിലും
കൂടെ വന്നതാൽ?

ഓർമ്മകൾ... ഓർമ്മകൾ മാത്രം...

ABHIMANYU S.

എണ്ണ നിറച്ച കരണ്ടി

(പാലോ കോയ്ലോ)

ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ അയാളുടെ മകനെ അക്കാലത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ജ്ഞാനിയുടെ അരികിലേക്കയച്ചു. സന്തോഷത്തിന്റെ രഹസ്യ മെന്താണെന്ന് അറിഞ്ഞു വരാൻ. ഏതാണ്ട് നാൽപ്പതു നാൾ അവൻ മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞു നടന്നു. ഒടുവിൽ അച്ഛൻ പറഞ്ഞ ജ്ഞാനിയുടെ വാസസ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ചു. കുന്നിൻമുക്കളിലുള്ള അതിമനോഹരമായൊരു കൊട്ടാരം.

അകത്തു ചെന്നപ്പോഴോ? അതിലും വലിയ വിസ്മയം. അവന്റെ സങ്കല്പത്തിലുണ്ടായിരുന്നത് അതി ദിവ്യനായ ഒരു സന്യാസിവര്യനായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇവിടെ നല്ല തിരക്കും. പലതരത്തിലുള്ള ആളുകൾ വരുന്നു, പോകുന്നു. ചിലർ മൂലകളിൽ കുട്ടം കുടിയിന്ന് സംസാരിക്കുന്നു. ഒരു ഭാഗത്ത് ചെറിയൊരു ഗാനമേള അതിനടുത്ത് അതിസമൃദ്ധമായൊരു വിരുന്നുമേശ. വലിയ വലിയ തളികകളിൽ നിറച്ച് ആസ്വാദ്യകരങ്ങളായ പലതരം വിഭവങ്ങൾ വിളമ്പിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരെയായി അരികിൽ വിളിച്ച് ജ്ഞാനി വിവരങ്ങളുമ്പേക്ഷിക്കുന്നു. ഏതാണ്ടു രണ്ടുമണിക്കൂർ കാനേണ്ടി വന്നു അവന്റെ തവണയെത്താൻ. അവൻ തന്റെ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ജ്ഞാനിയെ അറിയിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി "സന്തോഷത്തിന്റെ രഹസ്യമറിയാണം. അല്ലേ? പക്ഷേ തൽക്കാലം അൽപ്പം തിരക്കുണ്ട്. പോയി എന്റെ ഈ കൊട്ടാരമൊക്കെ ഒന്നു ചുറ്റിനടന്നു കണ്ടിട്ടു വരു. ഒരു രണ്ടു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ്, ഒരു ചെറിയ സ്പൂണെടുത്ത് അദ്ദേഹം അവന്റെ നേരെ നീട്ടി. അതിൽ രണ്ടുതുളുങ്ങി എണ്ണയുണ്ടായിരുന്നു. "വെറുതെ നടക്കണ്ട... ഇതുകുടി കൈയിലിരിക്കട്ടെ." അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. നടക്കുകയോ എണ്ണ തുളുമ്പിക്കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യാൻ സാധിക്കണം.

കൊട്ടാരത്തിലെ എണ്ണമറ്റ കോണിപ്പടികൾ കയറിയും ഇറങ്ങിയും അവൻ രണ്ടു മണിക്കൂർ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പക്ഷേ മനസ്സു മുഴുവൻ ആ സ്പൂണിലായിരുന്നു. എണ്ണ തുളുമ്പിക്കൊടുക്കുകയല്ല. രണ്ടു മണിക്കൂറിനു ശേഷം അവൻ ജ്ഞാനിയുടെ മുന്നിൽ തിരിച്ചെത്തി. "ഓ, നീ വന്നോ? അദ്ദേഹം അവന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. എല്ലാം നടന്നു കണ്ടില്ലേ ഊൺമുറിയിലെ തിരശ്ശീലകൾ പേർഷ്യയിൽ നിന്ന് പ്രത്യേകമായി നെയ്യിച്ചു കൊണ്ടു വന്നതാണ്. നമ്മുടെ ഉദ്യാനമെങ്ങനെ? തികച്ചും പത്തു വർഷമെടുത്തു അതീ മട്ടിലാക്കിത്തീർക്കാൻ. ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ പേർഷ്യയിൽ നിന്ന് പേരായില്ലേ? എത്ര മൃഗങ്ങളും മനോഹരവുമാണ് ഓരോ തുകൽത്താളുകളും.

എന്തു പറയാനെന്നറിയാതെ അവൻ പരുങ്ങി നിന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ പറഞ്ഞതൊന്നും തന്നെ അവന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

മനസ്സും മുഴുവൻ സ്പൂണിലെ എണ്ണയിലായിരുന്നു അതെങ്ങാൻ തുളുമ്പിക്കൊടുത്താലോ എത്ര മൃഗങ്ങളും മനോഹരവുമാണ് ഓരോ തുകൽത്താളുകളും. അവൻ വാസ്തവം തുറന്നു പറഞ്ഞ് കുറ്റസമ്മതം നടത്തി. ആട്ടെ, ഒന്നുകൂടി പോയി എല്ലാ വിസ്മയിച്ചു കണ്ടിട്ടു വരു. ഇതാണെന്റെ ലോകം. തിരിഞ്ഞു നടക്കാൻ ഭാവിച്ച അവനെ അദ്ദേഹം ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. ഒരാളെ വിശ്വസിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അവന്റെ ചുറ്റുപാടുകൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം.

അവനു സമാധാനമായി വീണ്ടും അവൻ ജ്ഞാനിയുടെ കൊട്ടാരം നടന്നു കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു. അപ്പോഴും കൈയിലുണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്പൂണും രണ്ടു തുളുങ്ങി എണ്ണയും. എന്നാലും ഒന്നു വിടാതെ എല്ലാം വിസ്മയിച്ചുതന്നെ അവൻ നോക്കിക്കണ്ടു. തട്ടിലും ചുമട്ടിലുമൊക്കെയുള്ള കലാസൃഷ്ടികൾ, അതിസുന്ദരമായ ഉദ്യാനം, അതിനു ചുറ്റുമുള്ള മലനിരകൾ, എല്ലാ തരത്തിലും നിറത്തിലുമുള്ള പൂക്കൾ എന്തു മാത്രം സാന്നിദ്ധ്യവേദനത്തോടുകൂടിയാണ് ആ തോട്ടമൊരുക്കിയിരിക്കുന്നത്. ജ്ഞാനിയുടെ മുമ്പിൽ അവൻ പീണെയും ചെന്നു നിന്നു. കണ്ട കാഴ്ചകളെല്ലാം വിശദമായിത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു.

"പക്ഷേ, ഞാൻ നിന്റെ കൈയിലേൽപ്പിച്ച ആ രണ്ടുതുളുങ്ങി എണ്ണയെവിടെ?" ജ്ഞാനിയുടെ ചോദ്യം. അപ്പോഴാണവൻ കൈയിൽ പിടിച്ചിരുന്ന സ്പൂണിലേക്കു നോക്കിയത്. അത് തികച്ചും ശൂന്യം.

നീ പഠിക്കേണ്ടതായി ഒരു പാഠമേയുള്ളൂ. ജ്ഞാനികളിൽ ജ്ഞാനിയായ ആ വ്യഭാന്റെ പ്രാവശ്യംഭീമമായ സ്വരം. ഈ ലോകത്തിലെ സുഖങ്ങളും സാഹായ്യങ്ങളും ആവോളം ആസ്വദിച്ചോളൂ. അപ്പോഴും കൈവശമുള്ള അതിലെ രണ്ടു തുളുങ്ങി എണ്ണയും മനസ്സിലുണ്ടായിരിക്കണം. അതു തന്നെയാണ് സന്തോഷത്തിന്റെ രഹസ്യം.

വ്യഭാൻ കഥ പറഞ്ഞു നിർത്തി. ഇടയൻ നിശ്ചിതമായിരുന്നു. കഥയുടെ ഗുണപാഠം അവന്റെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞു. ഇടയൻ മോഹം കാഴ്ചകൾ ആയിക്കോട്ടെ അപ്പോഴും അവന്റെ കണ്ണ് സ്വന്തം ആട്ടിൻകുട്ടത്തിന്റെ മേൽത്തന്നെയുണ്ടാകണം.

PAULO COELHO

FAHAD JIZAM

കവീത

കൊച്ചിയിൽ നിന്നും കൊല്ലത്തെത്തി-
യ കുസൃതികാരൻ പൂച്ച
കാഷിക്കടയിൽ കഥകൾ പറഞ്ഞു
കാഷി കുടിച്ചു രസിച്ചു
കാഷി കുടിക്കാൻ കുടൈക്കേറിയ
കൊതിയച്ചാരൻ ഈച്ച
കഥകൾ കേട്ടു ചിരിച്ചു പിന്നെ
കാഷിയിൽ വീണു മരിച്ചു.

SWAROOP S.

വഴിയിലെ വീഴ്ച

അന്നൊരു ചൊവ്വാഴ്ചയായിരുന്നു. ബിനീഷ് പ്രൈവറ്റ് സ്കൂൾ അധ്യാപകനാണ്. വൈകുന്നേരം ജോലി കഴിഞ്ഞ് ട്രെയിൻ വിളിക്കാൻ റെയിൽവേ റോഡിലൂടെ നടക്കവേ പെട്ടെന്നാണത് സംഭവിച്ചത്. രണ്ടരം കുട്ടികെട്ടിയ വൃത്താകൃതിയിലുള്ള കട്ടിയുള്ള പ്ലാസ്റ്റിക് ചരടിൽ ഷൂസ് കുടുങ്ങിയപ്പോൾ കാലിൽ വാരി അലക്കിയ പോലുള്ള കനത്ത വീഴ്ച! ആരോ അലക്ഷ്യമായി വലിച്ചെറിഞ്ഞ ചരടിൽ കോർത്ത ദാർഭാഗ്യം വന്നു മുട്ടുടിച്ചു വീണതിനാൽ നടക്കാൻ കുറച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇടതു കൈയിലെ തൊലി നല്ലതുപോലെ ഉരഞ്ഞു രക്തം കുറച്ചു പോയി. അടുത്ത ചീട്ടും ഓട്ടോക്കൂലിയും മറ്റു മായി കുറെ രൂപയും പോയിക്കിട്ടി. ലീവ് കിട്ടാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു കാരണം അടുത്ത ദിനം ബുധനാഴ്ച സ്കൂളിൽ പോയി. അന്ന് സ്കൂളിൽ അസംബ്ലി ഉണ്ട്. അന്നത്തെ സ്പീച്ച് ഇംഗ്ലീഷിൽ നന്നായി സംസാരിക്കുന്ന അധ്യാപകനും കുട്ടിയാണ്. അന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ കഥ വേണമെങ്കിൽ ചുരുക്കി പറയാവുന്നതേയുള്ളൂ. പക്ഷേ വലിച്ചു നീട്ടി പറഞ്ഞപ്പോൾ അര മണിക്കൂർ നിൽക്കേണ്ടി വന്നു. ബിനീഷിന്റെ കാലിൽ നീരായി. അതേ സമയം അസംബ്ലിയിൽ നിന്ന മൂന്നു കുട്ടികൾ തലകറങ്ങിയപ്പോൾ വെള്ളം കുടിക്കാൻ കൊടുത്തു. അടുത്ത റൂമിൽ വിശ്രമിച്ചു. അതേ സമയം അന്യമതസ്ഥരായ കുട്ടികൾക്ക് ബോറടിച്ചു അലക്ഷ്യമായ നോട്ടങ്ങൾ തുടങ്ങി, ചിന്തിക്കുക: ഉള്ള അറിവു മുഴുവൻ ഒരു പ്രസംഗത്തിലൂടെ പകർന്നു കൊടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ഭ്രാന്താക്കൾ നിന്നു വിയർക്കും. മുഷിച്ച് തോന്നാതിരിക്കാനായി ആരും ഈ കാര്യം പ്രസംഗകനെ അറിയിക്കാറില്ല. അതിനാൽ ഇത്തരത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നവർ സത്യസന്ധതയുള്ള ആൾക്കാരുടെ

SWAROOP S.

കൊല്ലം ജില്ലയിലെ ചവറയിൽ ജനിച്ചു. അധ്യാപകൻ, കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാലയിൽ മലയാളം വകുപ്പിൽ വിസിറ്റിങ് പ്രൊഫസർ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. കേരള കലാമണ്ഡലം ചെയർമാനായിരുന്നു. ഇന്തോനേഷ്യയിൽ പുരസ്കാരം എഴുത്തച്ഛൻ പുരസ്കാരം, കേന്ദ്ര-കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡുകൾ, വയലാൽ അവാർഡ്, ഗാനരചനയ്ക്ക് ദേശീയ-സംസ്ഥാന അവാർഡുകൾ. 1998 ൽ പത്മശ്രീയും 2011 ൽ പത്മവിഭൂഷൺ ബഹുമതിയും ലഭിച്ചു.

പ്രധാന കൃതികൾ അക്ഷരം, ഉപ്പ്, കുറുത്ത പക്ഷിയുടെ പാട്ട്, വെളിച്ചം, അഗ്നിശലഭങ്ങൾ, മയിൽപ്പീലി, ഒരു തുള്ളി, ദാഹിക്കുന്ന പാനപാത്രം, ഭൂമിക്ക് ഒരു ചരമഗീതം, ശാർദൂലപക്ഷികൾ, മൃഗയ, ഉജ്ജയിനി, ഭൈരവന്റെ തുടി, വളച്ചൊടുകൾ, വെറുതെ, തോന്നാക്ഷരങ്ങൾ

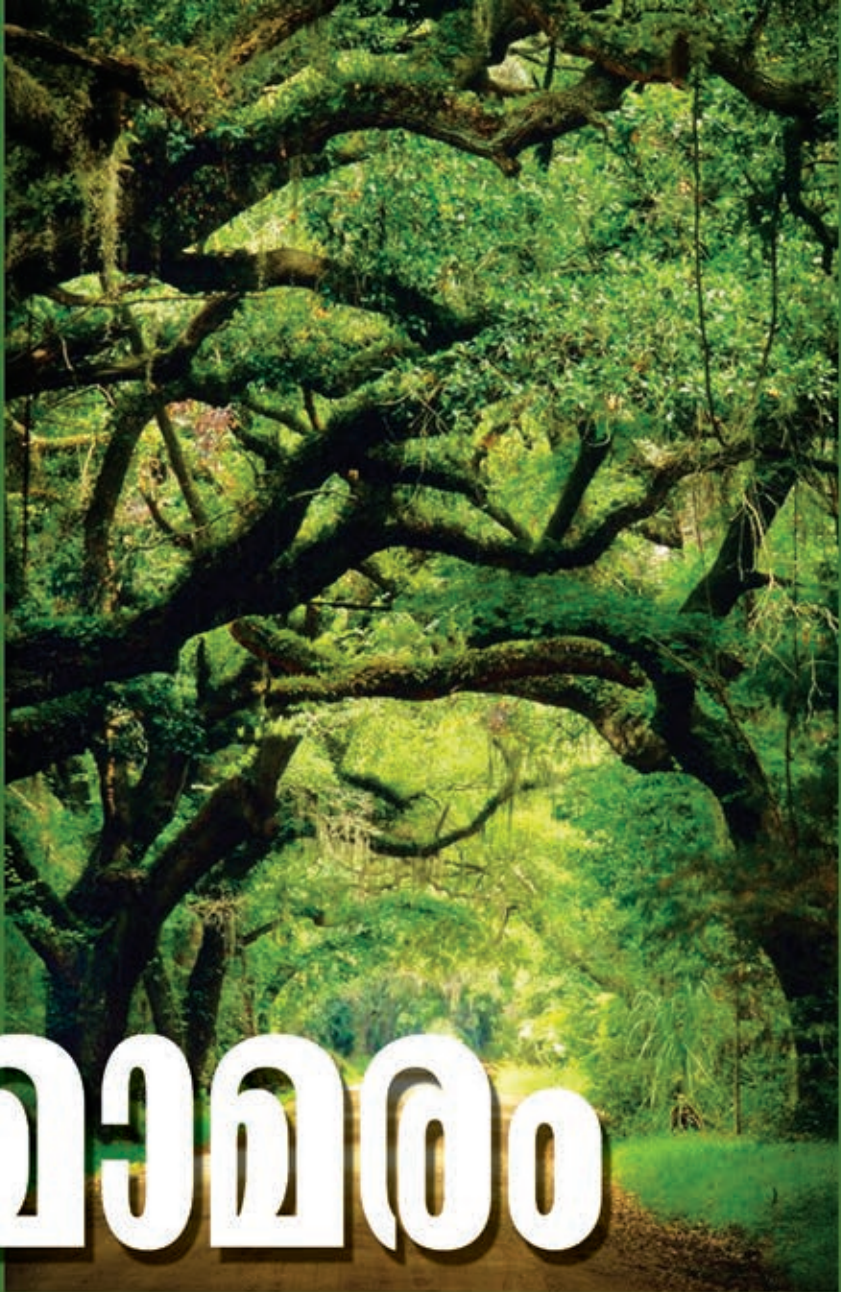
AHSAL

എന്റെ കേരളം

പാടും പുഴകളും തോടും
മോടി കുടും മലരണിക്കാടും
നീളേ കളകളും പാടും
കാട്ടു ചോലയുമമ്മണി മേടും
വെള്ളയരഞ്ഞാണം പോലെ
ചുറ്റും തുളുനിക്കളികും കടലും
കായലും നീലമലയും
നീളേ കോരിത്തരികും വയലും
പീലി നിവർത്തി നിന്നാടും
കൊച്ചു കേര മരതകത്തോപ്പും
നീളോ കുളിരൊലി തിങ്ങി
എന്റെ കേരളമെന്തൊരു ഭംഗി

PRANAV P.
IX C

മാമരം

മാരങ്ങൾ പെയ്യട്ടെ
മണ്ണിൽ മിഴിയിൽ മന്ദം മന്ദം
മാമ്പു മൊട്ടുകൾ വിടരട്ടെ
കരണിലാവിൽ മഞ്ഞും മഴയും
മതിയാവോളം നുകരട്ടെ
മാമരങ്ങൾ ചിലയ്ക്കട്ടെ
മാമ്പു ചില്ലുകൾ തളിർക്കട്ടെ
മാനം മുട്ടെ വളരട്ടെ

PRANAV P.
IX C

നോവുന സത്യം

നേരിൽ സുഗന്ധമെന്നാൽ,
നോവുന സത്യമത്രേ,
നോവേറ്റ് പ്രാണൻ പിടയുന്വോൾ
സത്യം മിഥ്യയാണെങ്കിലെന്ന്
ആശിച്ചിടും,
എങ്കിലുമെന്നും
അവ സത്യമായി ഭവിച്ചിടും.

GOUTHAM S.
IX A

കന്യാകുമാരിയിലെ കുണ്ണി

മുക്കുത്തിയില്ലാ... കൈവളയില്ലാ
നേർത്തൊരു മിന്നും കഴുത്തിലില്ലാ
പൊന്നുവാരുന്ന പടിഞ്ഞാറവർക്കില്ല
മിന്നും കിഴക്കിൻ കതിരുമില്ല
തെക്കില്ലതുപോൽ വടക്കുമില്ല
ഇക്കുടിലുള്ള മണലുമാത്രം

കന്യാകുമാരിയിൽ പോയവരെല്ലാരും
കണ്ടിരിക്കാം അവൾ കുണ്ണി

സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുവാനില്ലാത്തവൾ
സ്വർഗ്ഗം ചിമിട്ടി നിലത്തു വീണോൾ
പാട്ടു പാടില്ല കളിപറയില്ലവൾ
കാറ്റിനും വെയിലിനും കുട്ടുകാരി

ഒന്നുത്തുപയ്ക്കീ മണൽതരിയോ
ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു ചോദ്യമെയ്താൽ
വാങ്ങാനൊരല്പം മടിച്ചു നിന്നാൽ
തേങ്ങുന്ന കുണ്ണിതൻ കണ്ണുകളിൽ
കുത്തുവിളക്കിന്റെ തുമ്പു കാണം
കത്തും കടലുകളേഴു കാണാം

JIBIN JOSE

കടങ്കഥകൾ

1) മറ്റുത്തെ ചെടിൻ അടപ്പില്ല?
കിണർ

2) ഒരു അമ്മ പെറ്റുതെല്ലാം
തൊപ്പിക്കുട്ടന്മാർ?
പാക്ക് / അടയ്ക്ക

3) അടി പാറ, നാട് വടി,
മീതെ കുട?
ചേന

4) അടി മുള്ളൂ, നടു കാട്,
തല പൂവ്?
പൈനാപ്പിൾ

5) മുള്ളുണ്ടു മൂരികല്ല,
കൈപ്പുണ്ടു കാഞ്ഞിരമല്ല?
പാവയ്ക്ക

ANANDHU A.

കർഷിൻ

എന്നും കരുതും
മറന്നെന്ന്
വെറുതേ വന്ന്
നോക്കിയതാണ് ഇന്ന്
നീ ഇലകൾ കാട്ടി
ചിരിക്കുന്നു
നിന്റെ ഉടലിൽ നിറയെ
ഭൂമിയിൽ എഴുന്നേറ്റു
പാടുകൾ
ഇത്ര നാളും
നീയെന്തിന് മറഞ്ഞു
നിന്നു
മണ്ണിനടിയിൽ?

AKSHAY MADHAV

ഭരണമന്ദിരം

END